

Quaresma - Segon diumenge

[Gn 15,5-12.17-18\)](#)

[Fl 3,17-4,1](#)

[Lc 9,28b-36](#)

1.- Jesús puja la muntanya.

Ben segur que a molts ens agrada d'anar a la muntanya. Per a nosaltres significa sol, aire, horitzons oberts i amples, cel sense fums, arbres, natura... i tantes altres coses. Certament, dalt la muntanya ens passen coses.

I els contemporanis de Jesús, esperaven que passessin coses. Per a ells, la muntanya designa el lloc on Déu es manifesta. A la muntanya parla l'Altíssim. És el lloc de Déu. Allà es dona a conèixer en la seva voluntat i el seu disseny. I Jesús puja a la muntanya. Els evangelistes ho escriuen així, ben conscients de tot això.

2.- La pregària de Jesús.

Jesús puja a pregar. Normalment prega tot sol. Es retira de la gent i el brogit. Aquest cop va amb tres dels seus deixebles: Pere, Joan i Jaume. Els tres que també estaran amb Ell a Getsemaní.

I Jesús prega. L'Evangelí d'avui ens diu tres coses de la pregària de Jesús.

a) La pregària de Jesús es el desig d'estar amb el Pare. Certament és el Fill, i també el Fill anhela unir-se al seu Pare del cel. Intensament.

b) La pregària de Jesús el canvia. El transforma. Canvia el seu rostre, resplendeix.

c) La pregària de Jesús arrela i parteix de la realitat. Incorpora la missió. (Encamina a Jerusalem) Jesús prega. En tota ocasió. I especialment en els moments importants.

3.- Les tendes de Pere.

I els deixebles pensen "ai, si poguéssim quedar-nos així, aquí, sempre... Si poguéssim aturar el temps...".

Les tres tendes de Pere són la necessitat d'atrapar i posseir la seguretat, la felicitat, la bondat que experimentem. Els humans som així. Que no passi el temps. Que no arribi... cap altra cosa. Volem apropiari-nos del ben-estar. Quedar-nos al refugi. Les tendes de Pere són les nostres resistències a la realitat. A assumir el que ens toca i ens pertoca. A deixar que la vida segueixi la seva ruta. A deixar-nos portar per l'Esperit.

4.- Escolteu-lo.

A la muntanya passen coses. El Pare parla. Parla del Fill. Convida a escoltar-lo com a Fill. Perquè el Fill és de Déu. Escolteu-lo. Pareu-li atenció. No és un ensenyament d'un mestre qualificat. És el Fill. Pareu l'orella, i el cor, i tot l'enteniment. Escoltem moltes veus. Moltes: publicitàries, d'escoles i d'opinions, consells, normatives, tradicions, tendències, ideologies, experiències, de més teòriques, de més pràctiques... i de més recargolades. Escoltem moltes veus. No totes són iguals. Escolteu-lo a Ell. Escolteu la Bona Notícia del Regne. Configureu-vos al Crist. Transfigureu-vos, vosaltres mateixos, en el Crist. Transparenteu la seva presència. Aquest és el meu Fill. Escolteu-lo. I seguïu endavant.

5.- I nosaltres...

Per als tres deixebles que acompanyaven Jesús, aquell va ser un moment de veure-ho clar. Una experiència forta.

Possiblement, entesa força temps després. No en aquell mateix moment. Un moment de lucidesa. Capaç d'integrar, força temps després, tot un canvi de mirada i d'enteniment. En Jesús van veure claror, futur, vida, llum. Caducitat de lleis i profecies.

Presència del Déu viu. Glòria. Van seguir endavant, escoltant-lo a Ell. Escoltant la seva veu. Van estar amb Ell a Getsemaní i van ser testimonis de la seva mort. Vida entregada del tot. Sense defugir ni deturar res.

Avui nosaltres, deixebles de Jesús, ¿estem oberts a fer l'experiència de Jesús que alimenti de debò la nostra esperança? A veure! Il·luminós, ¿i acompanyar-lo també en l'entrega i la mort?

Sense defugir ni deturar res. Escoltem en la pregària i en els fets de la vida. Escoltem-lo.

ETIQUETES

MUNTANYA PREGÀRIA ESCOLTA